

XỨ THÂM TRÂM

Thơ ĐÔNG DUY

Nhạc TỬ CÔNG PHỤNG 1970

Vừa

Em đến thật êm dềm Như giấc mơ trong mùa Hạ Mây trời lang

thang ngoài khung trời vắng Trên gót chân vương nhẹ nhàng

Em đến trong cơn dịu dàng. Lúc em đi từng giọt ngân vang trên vùng càm

lặng một lần em có nói về xứ thâm trầm xa cuộc đời này.

Một lần em có nói về xứ thâm trầm xa cuộc đời này

về xứ thâm trầm xa cuộc đời này Sẽ không còn ngàn kiếp truân chuyên và hết nhân

G7 Dm G7 C
 duyên tôi trở về kết đọng linh hồn làm mặt đá xây hồ lãng quên
 Am G7 F
 Một lần em có nói Về xứ thăm trăm xa cuộc đời này
 G7 Am C G7 D7
 Về xứ thăm trăm xa cuộc đời này Dù mùa Đông chuyển mình và mùa gió đi về
 G7 F C G7 C
 Buồn rũ bên song Thôi ngủ đi em ngủ đi em cho đời này hết ưu phiền
 C F C Gmaj9^{3fr} D7
 Tôi trở về xứ thăm trăm một mình sống âm thầm hoài đợi chuyến xe nào
 G F C Am Dm G7 C
 Một lần đã qua đời chúng ta để lại dấu chân người đã quên còn thấp lên ngôi sáng tình xưa